

מ"ת 17/10/53989 - מדינת ישראל נגד מוחמד סויטי (עוצר) תושבי או"ש - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 10-53989 מדינת ישראל נ' סויטי(עוצר)
לפני כבוד השופט שוש שטרית
ה המבקשת מדינת ישראל
עו"י ב"כ עוז שרון לוי
נגד המשיב מוחמד סויטי (עוצר) תושבי או"ש - בעצמו
עו"י ב"כ עוז נאצර אלעטאנוה

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

נגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

כעולה מכתב האישום, ביום 24.10.2017 סמוך לשעה 17:00 נתפס המשיב נושא ברכב יחד עם אחרים בכיביש 358 כשיין ברשותו אישור כניסה או שהייה בישראל כדין. במהלך האמור, הנסי המשיב את השוטרים שעמדו את הרכב לבדיקה בכך שפתח את דלת הרכב ונמלט מהמקום חרב קרייאותיהם "עצור משטרת" והוא נעצר רק לאחר מרדף אחריו.

ב"כ המשיב הסכים לקיום של ראיות לכואורה לעבירה כניסה לישראל שלא כחוק, אם כי לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו טען כי זו מקורסמת בהינתן שהמשיב לא הוזהר בתחלת חקירותו בדבר עבירה זו. אשר לעילת המעצר טען כי זו מחשש להימלטות מן הדין וכי ניתן להפיג את אותו חשש בהפקדה כספית וערבות של המשיב וערבה תושבת ישראל.

עינן בחומר החקירה מעלה כי המשיב אכן לא הוזהר בתחלת חקירותו בדבר העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עם זאת, במהלך חקירותו (עמ' 3 ש' 51) השוטר מודיע למשיב כי הוא חשוד בהכשלת שוטר ומפרט בנסיבות העולות מדו"חות השוטרים לפיהן המשיב ברוח לשוטרים מהמקום והמשיב נותן גרסה לטענות המופיעות כלפי בהקשר זה. בכך יש לטעמי לרפא את אותו פגם עליו הצבע ב"כ המשיב. אשר לחילופי הדברים בין ב"כ הצדדים מודיע באהזהרת המשיב בדבר עבירה זו רק באמצעות חקירתו, הדבר צריך ונគן להתרבר בהליך העיקרי.

ויצא אפוא כי קיימות ראיות לכואורה לשתי העבירות המיויחסות למשיב. אשר לעילת המעצר, זו עיקרה בחשש להימלטות מן הדין. מדובר בעילת מעצר שלטעמי הינה ברף הגבוהה, בהינתן העובדה שהמשיב ברוח מהשוטרים ונתפס רק לאחר מרדף אחריו בהינתן אינדיקציה למניפולטיביות של המשיב בחקירתו בהקשר זה.

זאת ועוד, עילת המעצר מחשש להימלטות מתעצמת בהינתן עבורי הפלילי של המשיב הכלל 8 הרשות בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין. מדובר למי שRICTה תקופות מססר בגין הרשותות אלה, כשהאחרונה שבэн היא מיום 10.6.2015 ואמנם לא תלוי ועומד נגדו מססר על תנאי, אולם שלא כטענת ב"כ המשיב הוא צפוי לעונשה לתקופה ממושכת ככל שיורשע בדיון ולא לימים ספורים אשר דרך כלל מאפיינית עונשה של נאים שעוזר להם העבירה הראשונה של כניסה לישראל שלא כדין ולא עבירות נלוות.

במקרה שלפני, מדובר למי שהוא בעל מכבים בעבירות של כניסה לישראל, ובנוסף ביצע עבירה נלוית ועל מנת לחמוק מהשוטרים.

בהינתן שהחשש להימלטות מן הדין הינו גבוה ומוגבר כאמור, הרי שהביטחונות צרכות להיות בהתאם מכבים ומשמעותו שהיא בהן להבטיח התיציבות המשיב למשפט.

הערבה שהתייצה היה תושבת ישראל שאינה מכירה את המשיב באופן אישי אלא נראה כי "עשה טובה" לגיסתו של המשיב אשר מתגוררת גם היא בישראל ואיתה היא מכירה והתייצה היום לדין וניכר שאינה מבינה את משמעותו ערובה והתחייבותה.

מעבר לכך, מדובר למי שככל שכרה מסתכם ב-3,000 ₪ והוא אם לשולשה ילדים, גראשה, וברוי כי לא ניתן יהיה לגבות בבואה העת בדרך של חילופי ערבותה דבר וחצי דבר בהינתן מצבאה הכלכלי.

ניסיונו החים לימד אותנו כי הפקודה כספית גם כשהיא משמעותית בנסיבות דומות למקרה שלנו ופחות, לא סייעו ולא היו תMRIץ לנאים הגיעו למשפט והתיקים נותרו פתוחים ונערכמים זה על גבי זה.

לסיכון הדברים האמורים, בהינתן עילת מעצר מחשש להימלטות שהינה גבוהה שלא ניתן להבטיח אותה בערבויות והפקודה מתאימות, אין לי אלא להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים במשפטו.

**ניתנה והודעה היום י' חשוון תשע"ח,
30/10/2017 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופט בכירה**